

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Koføed): De Ændringer, som er vedtagne i Lovforslaget, er jo omtalte udførligt under den nylig afsluttede Forhandling i det andet Ting, og jeg skal derfor indskrænke mig til paa Folketingets Lønningsudvalgs Vegne at anbefale Lovforslaget, som det nu er ændret i Landstinget, til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting. Der har i Landstinget ikke været nedsat noget egentligt Udvalg, men som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har der været ført Forhandlinger mellem Finansministeren og Repræsentanter for de forskellige Partier i Landstinget, og der har under disse Forhandlinger været en vis Føling med de Medlemmer her i Tinget, som har repræsenteret Partierne under Lovforslagets Behandling her, med andre Ord Lønningsudvalgets Medlemmer, og det er derfor, vi med saa kort Varsel har kunnet tage Stilling til de Ændringer, som af den højtærede Finansminister i Dag er blevet foreslaaet i Landstinget. De allerfleste af disse Ændringer er rent redaktionelle, nogle enkelte medfører en lille Merudgift, en enkelt, maaske et Par, en lille Besparelse, saaledes at de økonomisk er af meget ringe Betydning.

Der har selvfølgelig ogsaa under Lovforslagets Behandling i Landstinget været rettet en Række Henvendelser saavel til Medlemmer af Landstinget som til Medlemmer af Folketinget om yderligere Ændringer i Klassificeringen og Placeringen i Lovforslaget, og der blev ogsaa under den Forhandling, som nylig fandt Sted i Landstinget, gjort gældende af ærede Medlemmer af dette, at der endnu var adskillige Ting tilbage, som burde ændres. Der blev endog af et enkelt Medlem hævdet, at der endnu var visse absolutte Uretfærdigheder tilbage, og vedkommende Medlem beklagede, at han ikke havde haft længere Tid til at sætte sig ind i Sagen, saa kunde disse Uretfærdigheder eventuelt være blevet hævet. Jeg beklager for saa vidt ogsaa, at det ærede Medlem af Landstinget ikke har haft længere Tid, for saa haaber jeg, at det vilde være lykkedes at overbevise det ærede Medlem om, at der ikke er Tale om Uretfærdigheder i denne Forbindelse. Man kan ikke tale om Ret og Uret, naar Spørgsmaalet er om 400—500 Kr. mere i Løn end foreslaaet. Det beror paa et Skøn, om en saadan Placering kan foretages, og jeg tror ogsaa, det vilde være lykkedes at overbevise det ærede Landstingsmedlem om, at det ikke altid er de

mest paagaende Organisationsrepræsentanter, der har den største Ret i deres Sag. Nogle holder ud lige til det sidste og tror, at de i det sidste Opløb skal opnaa en Chance, men det er ikke altid derfor, at deres Sag er saa velbegrunderet som maaske andres, der ikke forfægtes med en tilsvarende Udholdenhed. Det er i det hele taget vanskeligt for Tjenestemænd at være Dommere i deres eger Sag, og det viser sig ofte, efter at et eller andet Spørgsmaal er ført frem af en energisk Repræsentant for en Etatsafdeling, at, naar Spørgsmaalet bliver belyst fra anden Side, faar man et noget andet Syn paa det, og saa svinder det, som fra en Side betegnes som en Uret, i Virkeligheden ind til at være noget, som er fuldt forsvarligt eller i hvert Fald noget, der ikke kan betegnes med Navnet „Uretfærdighed“. Dette tror jeg ogsaa gælder de Spørgsmaal, der blev sigtet til af enkelte Talere i Landstinget, og som de kunde ønske, man havde faaet en anden Ordning paa.

Med disse Ord skal jeg paa Lønningsudvalgets Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, til Vedtagelse i dette høje Ting.

Søren Svendsen: Som jeg udtalte ved Lovforslagets Vedtagelse ved tredie Behandling her i Tinget, er det ikke just saadan, som vi havde ønsket det, idet det er gaaet noget videre med Hensyn til Udgifterne, end vi mente det rigtigt saavel overfor Tjenestemændenes Ligestilling som overfor Statskassen. Desuagtet stemte vi den Gang for Lovforslaget, og jeg skal ogsaa anbefale, at vi stemmer for dets Vedtagelse her ved eneste Behandling. De Ændringer, som Finansministeren har foreslaaet i det andet Ting, er, selv om de gaar ud paa visse smaa Forøgelser, ikke af den Betydning, at de kan vække yderligere Betænkeligheder hos os.

Jeg skal i Samstemning med, hvad den ærede Ordfører (Koføed) udtalte, ønske, at vi nu ved den endelige Afslutning af disse Forhandlinger maa naa til, at der bliver Ro og Arbejdsvillighed og Arbejdslyst overalt i Landet fra Statens Tjenestemænds Side, og at de maa forstaa, hvad ogsaa den ærede Ordfører udtalte, at det ikke er Rigsdagens Mening nu at ville lade sig lokke eller true til yderligere Lønningsforhøjelser udover, hvad der her vedtages, maaske før Situationen efter længere Tids Forløb kan have forandret sig enten opad eller nedad.

Jeg skal hermed anbefale mine ærede